

ŠKOFOVO PISMO VERNIKOM OB ZAČETKU ADVENTA 2021 Pogum, vse ljudstvo ob Muri!

Dragi duhovniki, redovniki in redovnice, dragi bratje in sestre.

Adventni čas, ki se ga zmeraj radujemo zaradi prečudovitih zornic, božične devetdnevne, pa tudi venčkov s štirimi svečami, nas že drugo leto zaradi epidemije korona virusa postavlja pred skrb vzbujajoče vprašanje: Ali bomo letos končno lahko obhajali božič tako, kot smo to vsa prejšnja leta, ali pa ga ne bomo? Še vedno občutimo stisko. Kot da bi se nebeške sile že majale. Nemiri in upori pri nas in po svetu nas begajo in strašijo. Nihče ne ve natančno povedati, kaj se dogaja. Jezus nam v evangeliju daje jasno vedeti, da je čuječnost nujna – ne zgolj zaradi preživetja v teh časih, temveč predvsem zaradi tistega trenutka, ko bomo stopili pred njegovo obličje za dokončno sodbo (prim. Lk 21, 25-28.34-36).

Karkoli se bo še dogajalo v prihajajočih adventnih tednih, se bomo božiča tudi letos veselili zaradi Jezusovega rojstva, ki ga ni mogla preprečiti niti krutost tedanjega vladarja Heroda. V Jezusu je Bog izničil temine človeških zablod in nam prižgal luč upanja, ki preganja vse grožnje drug drugemu in nemire tega sveta. V Jezusu nam je podarjen tisti mir, ki ga ta svet ne more dati. To je mir, ki prihaja v naša srca od Božjega prestola, kjer se že sedaj dopolnjuje zgodovina človeštva in zgodovina vsakega izmed nas. Pred Božjim prestolom ni nič skrito. Tam je vse razodeto: moje in tvoje misli; moji in tvoji nameni; moja in tvoja dejanja. Vse to odloča o kvaliteti moje in tvoje večnosti.

Jezus se je z rojstvom odel v tvojo in mojo človeško naravo; in zato sva midva njegov brat in sestra. Zaradi Jezusa imava dolžnost, da sva si dobra; da se imava rada; da se spoštujeva; in da si pomagava na najini skupni poti vere. Papež Frančišek je zaslutil veliko grožnjo, ki jo pomenijo težavnosti v opuščanju ljubezni v svetu in tudi v Cerkvi. Zato nas vabi na pot sinode. Kaj to pomeni? Sinoda ni kak nov pojav, ampak je stara, kot je stara Cerkev. Že apostoli so vedeli, da je prva njihova dolžnost poslušati, kaj jim pravi Sveti Duh. In Sveti Duh jih je presenečal in vedno znova postavljaj pred nove izzive. Apostole je vabil, naj se ne bojijo poganov, ampak jih sprejmejo v Cerkev kot brate in sestre. Bog ni pripravil nebes zgolj Judom, temveč vsem ljudem. Apostoli so to spoznali s pomočjo Svetega Duha. Pot do tega spoznanja se imenuje 'sinoda' in pomeni: biti skupaj in iti skupaj za Jezusom.

Papež Frančišek želi, da bi tudi mi najprej bili skupaj in poslušali drug drugega. To bomo lahko, če bomo poslušali Svetega Duha. V ta namen nam je podarjena tudi prečudovita molitev. Natisnjena je na podobici o sinodi. Vsi smo povabljeni, da jo vsakodnevno molimo zasebno in pa tudi pri bogoslužjih.

V naši škofiji je škof ustanovil odbor za sinodo, v katerem so večina laiki pa tudi nekaj duhovnikov in redovnica. Ti naši bratje in sestre prihajajo iz različnih okolij. Njihova izkušnja vere je dragocena. Škof želi slišati, kaj oni pravijo o svoji veri in o Cerkvi. Kakšni so razlogi njihovega verovanja? Kje čutijo težave? Zelo pomembna bodo sporočila tudi pastoralnih svetov in drugih ustanov po naših župnijah. Njihovi člani in članice naj bodo pozorni, zakaj so del tega, čemur pravimo župnija. Kdo jih prosi, da so člani pastoralnih svetov, karitasa in drugih ustanov po naših župnijah? Kdo so njihovi bližnji, ki pa so ostali zunaj Cerkve in zakaj so ostali

zunaj? Kakšne oblike revščine in trpljenja so po naših župnijah? Kako pristopamo k našim trpečim bratom in sestram?

Duhovniki pri tem razločevanju pomenijo zelo koristno povezavo med škofom in ljudmi, ki jim služijo. Zato imajo ključno vlogo pri skupnem potovanju na poti vere sredi Božjega ljudstva. Duhovniki so tudi glasniki prenove, pozorni na potrebe župnij, in opozarjajo na to, kako Sveti Duh odpira nove poti. So tudi molivci, ki spodbujajo resnično duhovno izkušnjo sinode, da bi ljudje več pozornosti posvečali Svetemu Duhu in skupaj prisluhnili Božji volji.

Sinoda ni zato, da bi spisali nov dokument in ga potem zapraščenega pozabili na kakšni knjižni polici. Sinoda je dogajanje, ki traja, dokler smo na poti vere – torej vse do našega vstopa v Očetovo hišo v nebesih. Sinoda je v bistvu naša skupna priprava na blaženo večnost. Toliko bolj vas zato škof vabi, da mu osebno ali pa domačemu župniku poveste, kako vi vidite svojo pot vere in kaj pričakujete od Cerkve na tej poti. Sporočila škofu ali župniku naj bodo zapisana in podpisana. Župniki bodo vaša sporočila posredovali tudi škofu. Gre namreč za dragoceno duhovno izkušnjo, ki je vredna imena in dobrega namena. Zapisane smernice bodo sčasoma postale dragocen vodnik, kako varno v teh časih skupaj hoditi v veri, da ne skrenemo s poti, temveč se še bolj povežemo kot bratje in sestre v Jezusu.

V družini se praktično nič lepega in dobrega ne more zgoditi brez matere. In tako je tudi v Cerkvi. Devica Marija je mati, ki postavlja stvari na pravo mesto. Ona je varuhinja človeške zgodovine in je naša pomočnica v vseh zadevah; je rešiteljica iz nemogočih situacij. Z Materjo Marijo smo varni. Jezus, njen sin in naš odrešenik, je svoji materi prepustil vidno zmagovanje nad satanom, njegovim zlom in nad tistimi, ki se mu pokoravajo in mu služijo. Častilci Marije to vsakodnevno tudi močno izkušamo, ko se z molitvijo, predvsem pa z rožnim vencem, zatekamo k njej. Njej se zahvaljujemo za premnoge milosti in pomoči. Njej izročamo tudi našo skupno pot vere in jo prosimo, naj vedno hodi z nami.

Devica Marija je srce adventa in je mati božiča. Pod njenim srcem si je Bog poiskal svoje prebivališče in iz njenega deviškega telesa se je rodil kot naš rešitelj.

Na priprošnjo Matere Marije na vse vas, dragi bratje in sestre, kličem Božji blagoslov in vas izročam Marijinemu varstvu.

Pogum, vse ljudstvo ob Muri!

Vaš škof

+Peter Štumpf